

REPUBLIKA HRVATSKA
Županijski sud u Puli – Pola
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula – Pola

OPĆINSKI SUD U ZLATARU

02. 08. 2018

PRIMLJENO

PRIMLJENO

29-08-2018

ŠKARICA I PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Poslovni broj: GŽ-713/18-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Županijski sud u Puli - Pola, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to: Roberta Fabrisa, predsjednika vijeća, Brune Frankovića, člana vijeća i suca izvijestitelja te Kristine Pavičić Sirotić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju, Stubičke Toplice, Park Matije Gupca 1, OIB: 490186322737, zastupanog po punomoćniku Željku Škudaru, odvjetniku iz Donje Stubice, protiv tuženika HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745, zastupanog po punomoćnici Željki Marčić, odvjetnici iz Zagreba, radi isplate, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika protiv presude i rješenja Općinskog suda u Zlataru poslovni broj: P-68/15-65 od 8. ožujka 2018., na sjednici vijeća održanoj 23. srpnja 2018.,

presudio je

Odbijaju se, kao neosnovane žalbe tužitelja i tuženika i potvrđuje presuda Općinskog suda u Zlataru poslovni broj: P-68/15-65 od 8. ožujka 2018.

i

riješio je

Odbija se, kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Zlataru poslovni broj: P-68/15-65 od 8. ožujka 2018. pod točkom I. izreke

Obrazloženje

Pobijanom presudom i rješenjem prvostupanjskog suda odlučeno je:

„I. Ne dopušta se preinaka tužbe podneskom tužitelja od 4. svibnja 2017. godine.

II. Utvrđuje se postojanje tražbine II. višeg isplatnog reda tužitelja Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju, Stubičke Toplice, Park Matije Gupca 1, OIB: 490186322737 prema tuženiku HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745 u iznosu od 1.494.469,15 kn (jedanmilijunčetiristodevedesetčetiristisuće – četiristošezdesetidevet kuna i petnaeset lipa).

III. Utvrđuje se da ne postoji tražbina tražbine II. višeg isplatnog reda tužitelja Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju, Stubičke Toplice, Park Matije Gupca 1, OIB: 490186322737 prema tuženiku HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745 u preostalom iznosu od 308.874,85 kn (tristoosamtisućaosamstosedamdesetičetiri kune i osamdesetipet lipa).

IV. Nalaže se tuženiku HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745 da tužitelju Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju, Stubičke Toplice, Park Matije Gupca 1, OIB: 490186322737 nadoknadi parnični trošak u iznosu od 149.896,80 kn (stočetardesetidevettisuće osamstodevedesetšest kuna i osamdeset lipa), a odbija se preostali dio tužiteljevog zahtjeva za naknadu parničnog troška u iznosu od 302.310,70 kn (tristodvjetisućetristodeset kuna i sedamdeset lipa).

V. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745 za naknadu parničnog troška.“

Protiv ove presude i rješenje žalbu, pravodobno, podnosi tužitelj. Žalbu podnosi zbog zakonskih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. ZPP. U žalbi, u bitnome smatra da se u konkretnom slučaju ne radi o nikakvoj preinaci tužbe, odnosno povećanja tužbenog zahtjeva, već je tijekom postupka samo točno naznačio zakonsku zateznu kamatu na njegovo glavnično potraživanje, a koja kamata je provedenim vještačenjem točno izračunata od trenutka nastanka obveze pa do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom. Ona predstavlja pripadnost glavnom duhu i nedjeljiva je od njega, pa je u tom dijelu pogrešno utvrđeno činjenično stanje i posljedično tome pogrešno je primijenjeno materijalno pravo. Smatra da u konkretnom slučaju tužitelj ima pravo sam odrediti cijenu za korištenje njegove nekretnine i da stoga nije ni trebalo provoditi nikakvo vještačenje, a napose ne onakvo kakvo je provedeno u konkretnom slučaju jer je ono nerazumljivo i manjkavo. Prigovara nalazu i mišljenju vještaka te ističe da je na posljednjem ročištu za glavnu raspravu vještak usmeno pojasnio svoj nalaz na koji se tužitelj nije mogao očitovati radi čega je zahtijevao određivanje daljnjeg roka u kojem bi se na nalaz očitovao, a što je prvostupanjski sud odbio čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. točke 6. ZPP.

Žalbeni je prijedlog da se pobijane odluke ukinu i predmet vrati prvostupanjskom sud na ponovno suđenje.

Protiv navedene presude žalbu, pravovremeno, podnosi i tuženik. Žalbu podnosi zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primijenjene materijalnog prava i zbog odluke o troškovima postupka. U žalbi, u bitnome, ističe da pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, čime je počinjena bitna povreda

odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. točke 11. ZPP. Osim toga, smatra da je i činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno, a posljedično tome je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo. Smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio i odredbu čl. 8. ZPP. Nadalje, prigovara i nalazu i mišljenju vještaka te odluci o troškovima postupka.

Žalbeni je prijedlog da se pobijana presuda preinači na način da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije, uz naknadu troškova postupka, odnosno podredno predlaže da se ista ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Sa žalbama tužitelja i tuženika postupljeno je sukladno odredbi čl. 359. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, u daljnjem tekstu: ZPP), koji se u ovom postupku ima primijeniti temeljem odredbe čl. 102. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine broj: 25/13 – dalje: ZIDZPP/13).

Na žalbe nije odgovoreno.

Žalbe tužitelja i tuženika nisu osnovane.

Prije svega, u ovom postupku u odnosu na žalbene navode tužitelja, kao žalitelja u dijelu koji se odnosi na pobijano rješenje prvostupanjskog suda, sadržanog pod točkom I. izreke, u kojem prvostupanjski sud nije dopustio preinaku tužbenog zahtjeva, valja istaknuti da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Odredbom čl. 191. st. 1. ZPP propisano je da preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći.

Stoga, cijeneći sadržaj ove zakonske odredbe i nesporno utvrđenu činjenicu da je podneskom od 4. svibnja 2017. (list 172 spisa) tužitelj zahtijevao da se umjesto ranije zahtijevanog iznosa od 1.803.344,00 kn utvrdi postojanje tražbine II višeg isplatnog reda u iznosu od 4.116.205,17 kn, ocjena je i ovog drugostupanjskog suda da se u konkretnom slučaju svakako se radi o preinaci tužbe kako to pravilno zaključuje i prvostupanjski sud.

Međutim, za odlučivanje o tako preinačenom zahtjevu tužitelja, u konkretnom slučaju, mjerodavne su odredbe Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15 – dalje u tekstu: SZ) i to odredbe čl. 179. SZ prema kojoj, ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice i odredba čl. 180. SZ, prema kojoj se u parnici utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

Stoga, cijeneći sadržaj ovih zakonskih odredbi i nesporna činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda, koja u žalbi ne čini spornima ni sam žalitelj, da je ovaj parnični postupak nastavljen rješenjem poslovni broj: P-357/09-18. od 11. veljače 2015. i to prema tužbenom zahtjevu preinačenom podneskom od 14. siječnja 2015. i da je tuženik na ročištu 4. rujna 2015. učinio nespornim da deklaratorni zahtjev po svojoj

visini i osnovi odgovara stanju u prijavi, odnosno rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu o upućivanju na parnicu, dakle da tužitelj u stečajnom postupku protiv tuženika u prijavi svoje tražbine nije prijavio tražbinu u visini u kojoj to zahtjeva u svojem podnesku od 4. svibnja 2017., to tužitelj u ovom postupku nije ni mogao svoj zahtjev preinačiti (čl. 180. SZ), radi čega je prvostupanjski sud, i po pravnom shvaćanju ovog drugostupanjskog suda, pravilno odlučio da se u konkretnom slučaju ne dopušta preinaka tužbenog zahtjeva, sve pri tom cijeneći i nespornu činjenicu da se tuženik takvoj preinaci protivio (čl. 192. st. 2. ZPP).

Slijedom navedenog, valjalo je u ovom dijelu odbiti žalbu tužitelja kao neosnovanu i na temelju odredbe čl. 380. točke 2. ZPP riješiti kao u izreci ovog rješenja.

Ispitujući, pak, pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda žalitelja, a pazeći pri tome – dodatno po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 365. ZPP), ocjena je ovog drugostupanjskog suda da je pobijana presuda pravilna i zakonita.

Prije svega, u odnosu na žalbene razloge tužitelja u kojima ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. točke 6. ZPP smatrajući da je ova bitna povreda učinjena na način da je prvostupanjski sud odbio njegov prijedlog da se ročište za glavnu raspravu od 26. siječnja 2018. odgodi radi očitovanja na nalaz i mišljenje vještaka usmeno iznesen na tom ročištu, valja odgovoriti da time nije učinjena navedena bitna povreda jer time tužitelju nije onemogućeno da raspravlja pred sudom, obzirom da mu je prethodno dostavljen pisani nalaz i mišljenje vještaka na koji je on imao određenih primjedbi, koje su međutim otklonjene pisanim očitovanju vještaka od 5. listopada 2017. i dodatno na navedenom ročištu, radi čega tužitelju nije onemogućeno raspravljanje u ovoj pravnoj stvari.

Osim toga, suprotno žalbenim navodima tuženika, u ovom postupku nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, obzirom da su u pobijanoj presudi navedeni dovoljno jasni razlozi o odlučnim činjenicama, a obrazloženje navedene presude nije proturječno niti nejasno, a niti o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika, zbog čega pobijana presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati njezina zakonitost i pravilnost.

Suprotno žalbenim navodima tuženika, prvostupanjski sud nije počinio niti bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 1. u vezi odredbe čl. 8. ZPP na koju ukazuje u žalbi jer je procesno ovlaštenje prvostupanjskog suda da odlučuje o tome koje će činjenice uzeti kao dokazane prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a što je prvostupanjski sud, pravilnom primjenom ove zakonske odredbe, i učinio i za što je dao ovom sudu u svemu pravilne jasne i napose uvjerljive razloge, koje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, a uvjerljivost kojih niti žalitelj nije uspio dovesti u dvojbu.

Prvostupanjski sud nije počinio niti ostale bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP, radi čega ovaj drugostupanjski sud ocjenjuje da nije ostvaren zakonski žalbeni razlog bitnih povreda odredaba parničnog postupka.

U ovom postupku niti materijalno pravo nije pogrešno primijenjeno.

Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja, kao vlasnika nekretnina na kojima se nalazi parkiralište pred Hotelom Matija Gupce u Stubičkim Toplicama, a koje tuženik koristi bez ikakve pravne osnove koristi i za to tužitelju ne plaća nikakvu naknadu da se utvrdi postojanje novčane tražbine II. višeg isplatnog reda od 1.803.344,00 kn, temeljeći svoj zahtjev na odredbi čl. 219. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 – dalje: ZOO), a koje se ovdje, obzirom na dan nastanka obveznog odnosa, primjenjuju na temelju odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 – dalje: ZOO/05).

U ovom dijelu postupku, obzirom na žalbene navode žalitelja, više nije sporna sama pravna osnova zahtjeva tužitelja, već je sporna visina tužbenog zahtjeva.

Prvostupanjski sud nakon dovoljne raspravljenosti i ocijene svih, za ovaj dio spora, pravno relevantnih činjenica (čl. 8. ZPP) te prihvaćajući nalaz i mišljenje vještaka financijske struke Diane Antičić iz trgovačkog društva Forenzika Prima d.o.o. zaključuje da ukupna korist od upotrebe parkirališta za razdoblje od 1998. pa do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom 15. 9. 2014. iznosi 1.494.469,15 kn i to 532.285,95 kn za razdoblje od 1. siječnja 2008. do otvaranja stečajnog postupka 15. 09. 2014. te 962.183,20 kn za razdoblje od 1998. do kraja 2007., radi čega je kao djelomično osnovan prihvatio zahtjev tužitelja i utvrdio postojanje novčane tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 1.494.469,15 kn, dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan.

Suprotno žalbenim navodima oba žalitelja, ovakva činjenična utvrđenja o visini tužbenog zahtjeva i posljedično tome utvrđenja postojanja novčane tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 1.494.469,15 kn, utemeljenoj na odredbi čl. 219. ZOO prihvaća i ovaj drugostupanjski sud jer je za to prvostupanjski sud dao ovom sudu u svemu vrlo jasne i na zakonu osnovane razloge.

Naime, razlozi za takav pravilan zaključak prvostupanjskog suda jasno proizlaze iz nalaza i mišljenja vještaka financijske struke koje je ona, obzirom na primjedbe stranaka u postupku, i dodatno razjasnila, pa u takav zaključak prvostupanjskog suda, utemeljen na takvom nalazu vještaka nema razloga sumnjati ni ovaj drugostupanjski sud samo kraj činjenice da žalitelji svojim paušalnim navodima pokušavaju osporiti uvjerljivost navedenog nalaza i mišljenja vještaka financijske struke i posljedično tome zaključak prvostupanjskog suda o visini utužene tražbine, zbog čega je žalbe oba žalitelja valjalo ocijeniti u cijelosti neosnovanim.

Suprotno žalbenim navodima tuženika, prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredaba čl. 154. st. 2. u vezi odredbe čl. 155. st. 1. ZPP te odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“

broj:142/12, 103/14 i 107/15 – dalje: Odvjetnička tarifa) pravilno odlučio i o svim troškovima parničnog postupka, a za što je dao ovom sudu u svemu jasne i prihvatljive razloge, zbog čega je žalbu tuženika valjalo ocijeniti neosnovanom i u ovom dijelu.

Slijedom navedenog, kako je prvostupanjski sud na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo i kako pri tome nije počinio one bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje su u žalbi ukazivali žalitelji, kao niti one na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je žalbe žalitelja odbiti, kao neosnovane i na temelju odredbe čl. 368. st.1. ZPP presuditi kao u izreci ove presude.

Pula - Pola, 23. srpanj 2018.

Predsjednik vijeća:

Robert Fabris, v.r.

Za točnost otprema – ovlaštteni službenik

Iva Zvonek